

porównania znaków towarowych Sąd orzekł błędnie, iż obecność dwóch trójkątnych motywów przeważa nad wrażeniem spornego znaku zachowanym w pamięci odbiorców. W konsekwencji Sąd przecenił znaczenie co najmniej jednego ze składników znaku towarowego.

Sąd naruszył również obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie odniósł się do dokumentów przedstawionych przez interwenienta w ramach analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wreszcie Sąd przypisał zbyt małe znaczenie zasadzie badania stanu faktycznego z urzędu.

(¹) Dz. U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 września 2011r. w sprawie T-403/10 Brighton Collectibles, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Brighton Collectibles, Inc.

(Sprawa C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brighton Collectibles, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Horn)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Felmar

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu wydanego w sprawie T-403/10
- obciążenie OHIM jego własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie,
- obciążenie spółki Felmar jej własnymi kosztami postępowania, w przypadku gdy przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu strona je wnosząca podnosi, że Sąd dokonał nieprawidłowej oceny przedstawionych mu dowodów oraz nie uzasadnił wystarczająco swojego orzeczenia w świetle przywołanego prawa krajowego, w szczególności orzecznictwa irlandzkiego i brytyjskiego odnoszącego się do „passing off” Sąd naruszył tym samym przepisy art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 roku w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹).

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht Leipzig (Niemcy) w dniu 13 lutego 2012 r. — Gemeinde Altrip i in. przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-72/12)

(2012/C 133/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht Leipzig.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/35/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do uznania, że przepisy prawa krajowego przyjęte w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG (²) mają zastosowanie również do takich administracyjnych postępowań w sprawie wydania zezwolenia, które zostały wszczęte przed dniem 25 czerwca 2005 r., jednakże w ramach których zezwolenia zostały przyznane dopiero po tym dniu?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do objęcia zakresem zastosowania przepisów prawa krajowego, przyjętych w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG i dotyczących kwestionowania zgodności z przepisami proceduralnymi decyzji, również przypadku co prawda przeprowadzonej, ale dotkniętej uchybieniami oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne?

- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy w przypadkach, w których administracyjne prawo proceduralne państwa członkowskiego przewiduje co do zasady, zgodnie z art. 10a ust. 1 lit. b) dyrektywy 85/337/EWG, że dostęp członków zainteresowanej społeczności do procedury odwoławczej przed sądem jest zależny od powołania się na naruszenie prawa, art. 10a dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że

- a) skarga wniesiona do sądu, kwestionująca zgodność z przepisami proceduralnymi decyzji, do których stosuje się przepisy dyrektywy o udziale społeczeństwa, może być skuteczna i skutkować uchyleniem decyzji tylko wtedy, jeśli w świetle okoliczności danego przypadku istnieje konkretna możliwość, że bez uchybień proceduralnych zaskarżona decyzja miałaby inną treść i jeśli ponadto jednocześnie uchybienie proceduralne narusza przysługującą skarżącemu materialnoprawną pozycję prawną lub
- b) w przypadku decyzji, w odniesieniu do których mają zastosowanie przepisy dyrektywy o udziale społeczeństwa, w ramach kwestionowania przed sądem zgodności z przepisami proceduralnymi uchybienia proceduralne muszą być brane pod uwagę w szerszym zakresie?

Jeżeli na ww. pytanie należy odpowiedzieć w rozumieniu pkt b):

Jakie wymogi co do istoty należy postawić względem uchybień proceduralnych, aby mogły one zostać uwzględnione na korzyść skarżącego w ramach kwestionowania zgodności decyzji z przepisami proceduralnymi?

(¹) Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17)

(²) Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz.U. L 175, s. 40)

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-76/12)

(2012/C 133/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że utrzymując w mocy system podatkowy, który zwalnia z podatku dywidendy wypłacane przez spółkę francuską funduszom inwestycyjnym mającym siedzibę we Francji, podczas gdy te same dywidendy wypłacane funduszom inwestycyjnym mającym siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego są objęte podatkiem u źródła, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja kwestionuje odmienne traktowanie pod względem podatkowym dywidend wypłacanych przez spółki francuskie przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), w zależności od tego, czy UCITS są rezydentami we Francji, czy też nie. Jeden z elementów systemu podatkowego UCITS będących rezydentami we Francji polega na braku opodatkowania po ich stronie dywidend wypłacanych przez spółki francuskie. Natomiast na podstawie art. 119a ust. 2 powszechnego kodeksu podatkowego pobór u źródła stosuje się do dywidend wypłacanych przez spółki francuskie na rzecz UCITS niebędących rezydentami. Komisja jest zdania, że odmienne traktowanie pod względem podatkowym stosowane do UCITS będących rezydentami i do UCITS niebędących rezydentami, podczas gdy znajdują się one w sytuacji obiektywnie porównywalnej, niezależnie od tego, w jakim państwie są rezydentami, stanowi ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału, oraz że to ograniczenie nie jest uzasadnione skutecznością kontroli podatkowych ani koniecznością zapewnienia zrównoważonego rozdziału kompetencji podatkowych.

Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wyrażonym w szczególności w wyrokach w sprawie Komisja przeciwko Włochom (wyrok z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie C-540/07) oraz w sprawie Komisja przeciwko Niemcom (wyrok z dnia 20 października 2011 r. w sprawie C-284/09) Trybunał orzekł, iż państwa członkowskie, które obejmują dywidendy wypłacane spółkom mającym siedzibę w innych państwach członkowskich systemem podatkowym mniej korzystnym niż stosowany do dywidend wypłacanych spółkom będącym rezydentami, przy czym to odmienne traktowanie nie jest uzasadnione obiektywnie odmiennymi sytuacjami lub nadrzędnymi względami interesu ogólnego, uchybiły zobowiązaniom, jakie na nich ciążyą na podstawie swobody przepływu kapitału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 14 lutego 2012 r. — Evita-K EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, Sofia

(Sprawa C-78/12)

(2012/C 133/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Evita-K EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia